

[Oluf Pedersen.]

man er asocial og alt det. Det ærede medlem hr. Alfred Jensen tror, at bare staten blander sig i det, er det så evig dejligt. Jeg var lige ved at sige: Gud Fader bevares, sikken forestilling. Nej, det er ingen fordel. Det er denne tro på staten, der har medført de vanskeligheder, vi står i, og som man fra alle sider erkender der er.

Med hensyn til de spørgsmål, der i øvrigt har været rejst her, vil jeg sige, at når det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen sætter ind mod pristalsreguleringen af lønningerne, er jeg ganske uenig med ham. Jeg har sagt og kan på retsforbundets vegne sige, at vi er inde på, at det er naturligt med en sådan pristalslønordning, fordi den betyder, at man kan få mere langvarige aftaler. Hvis man så vil sige: ja men det er det med virkningen på pristallet, der er galt, for lønreguleringen driver priserne i vejret, vil jeg dertil sige: ja men vi forhøjer jo lønningerne langt ud over pristalsstigningen. Man vedtog sidste forår en lønstigning for tjenestemændene, som gik langt ud over pristalsstigningen. Det blev vedtaget her i tinget med alle stemmer mod én — der var ikke andre, der stemte imod, end mig. Nu siger man altså, at det er pristalsreguleringen, der driver priserne op. Jeg holder på pristalsregulering af lønningerne, og når jeg stemte imod, var det, fordi jeg mener, man skal gå den modsatte vej og føre en politik, der gør det billigere at leve; det vil også tjenestemændene være bedre tjent med. Jeg går altså stærkt ind for, at man skal bevare pristalsreguleringen; men jeg tror, den dag vil komme, da man bliver klar over, at man må føre en politik gående ud på en afvikling af de varefordyrende og skatteforøgende skatter og i stedet for indføre grundskyld. Det vil være en skatteform, der virker modsat, den driver ikke udgifterne op. Når priserne så går ned, skal lønningerne selvfølgelig automatisk følge med ned. Det er et naturligt led i den økonomiske politik, retsforbundet går ind for, og det er den stik modsatte politik af den, de konservative har gjort sig til talsmænd for. I dag har man jo rigtig hørt, hvordan de går ind for statslån — det vil sige, det gør det ærede medlem hr. Thestrup ikke, men det gør hans parti; det kneb for mig at fatte forskellen mellem

de to standpunkter; det blev ikke sagt direkte.

De konservative vil altså have en ordening, hvor staten optager lån og bruger de indkomne penge til finansiering. De vil have investeringsfonds, hvortil man skal kunne henlægge penge uden at betale skat af dem — en foranstaltning til gavn for de velhavende. De ønsker skattefri opsparing — også til gavn for de velhavende. Det vil med andre ord sige, at man skal prøve på at få lagt de størst mulige skatter på den arbejdende befolkning.

Dertil kommer, at de konservative forlanger, at hele den værdistigning, som sker uden den ringeste arbejdsindsats fra grundejernes side — en værdistigning, som fra 1950 til 1956 kan anslås at beløbe sig til 2-3 milliarder kr. — ikke må inddrages af det offentlige. Det vil sige, at man, hvis man fulgte de konservative, blev tunget til at forære de 2-3 milliarder kr. til højfinansens — derved forstår jeg den finans, som intet arbejde præsterer, altså alle os, som ville få en sådan gevinst. Vi ville i virkeligheden komme til at nyde frugterne, som var vi højfinans — vi fortjener ikke bedre betegnelse. Til gengæld skal alle de penge hentes hos den arbejdende befolkning. Kan det virkelig være de konservatives politik?

Så siger man, at det vil være grundlovsstridigt at følge retsforbundet. Nu er de konservative jo some tider lidt ude at svømme. Da grundskyldskommissionen havde afsluttet sit arbejde og vi skulle skrive betænkning, gik vi den vej, at flertallet skrev sin betænkning, hvortil der blev knyttet visse mindretalsudtalelser fra medlemmer af flertallet, hvis opfattelse på visse punkter afveg fra den øvrige del af flertallet. De andre mindretal, som ikke var med i flertalsindstillingen, afgav deres særbetænkning, der blev optaget i kommissionsbetænkningen uden kommentar fra flertallets side. Det kan godt være, det var en fejl, men vi valgte den form, fordi diskussionen så kunne fortsættes på dette grundlag. I denne mindretalsbetænkning findes der et indlæg fra de konservative medlemmer af kommissionen indeholdende bl. a. en udtalelse fra professor ved Århus universitet, dr. jur. Thøger Nielsen. Han havde foretaget en retlig vurdering af forslaget. I denne vurdering, hvorfra jeg beder om tilladelse til at